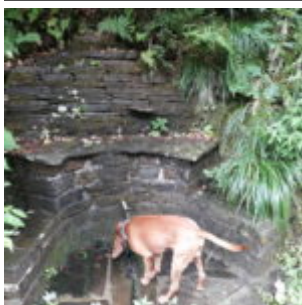

Plánovaná. Neb jsme se domluvily s Peťou AP, že za námi na dovču na pár dní přijede i s Cuprum. A domluvily jsme se na úterý. Tím pádem bylo dopoledne takový příjemně volnější. Holky dorazily před půl desátou, ubytovaly se, a dali jsme si kávičku venku na trávníku u říčky. A pak jsme lážo pláží vyrazili všichni na takový malý výlet v okolí.

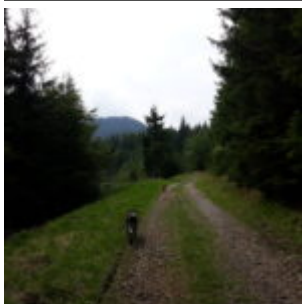
Původně tak jako spíš procházku, jenže se nakonec ukázalo, že to bylo nějakých deset kiláků. A spletli jsme se nejen v délce trasy, ale taky tak trochu i v terénu. Respektive v převýšení. Neb to bylo značně do kopce. Jasně to tady nepřekvapí, ale nějak jsme měli za to, že vybraná trasa nebude až tak jako závody do vrchu ? . Ale prostě byla. Ale vyvážila to skutečnost, že tam bylo božsky.

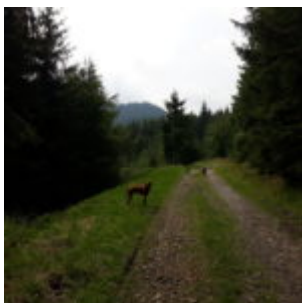
Krásná studánka v lese.....

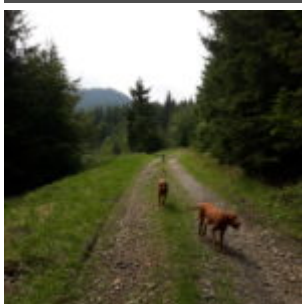
... a to by nebylo, aby se tam Rumíček nebytoval ☐

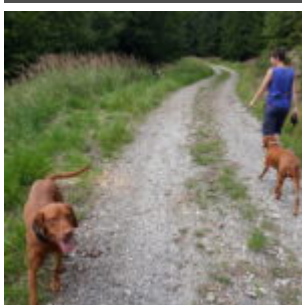
RumoTali tým vpřeed ☐

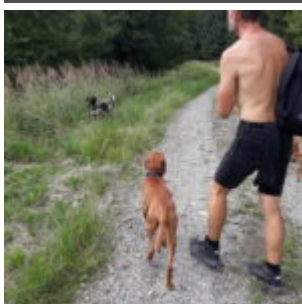
Paničko? Kam tak letěj?

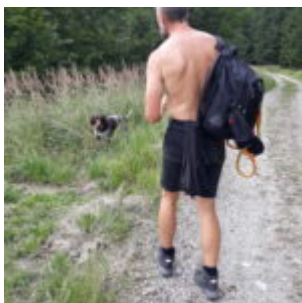
No.... a tetkon stejně musej zpátky, tak kam se hnát?

2x zrz, 1x flek a 1x modrásek ☐

"TáályjeeE?!!!!"

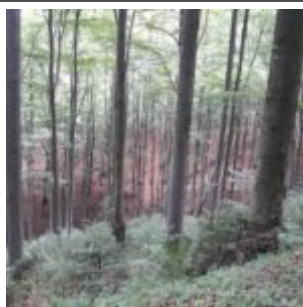

"Už du, už du, aby ses taky nepoto...tento"

Teda do té doby dokud nás nezačala prohánět buřina, což je v mém případě dost jako problémek zvláště v kopcích, že :D. ale božsky tam fakt bylo. Kolem převážně nedotčená bučina, pod námi hluboký rokle, kde člověk zrovna viděl tu smečku vlků štvoucí svou kořist.

Bučiny

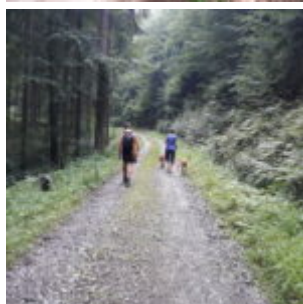

Rokle v bučinách

My sice teda ty vlky neviděli, ale nahrazovali nám to tři ohaříci, který si kolem nás pobíhali. Cuprum opětovně suprově zapadla do naší mini smečky a protože už se s Tali znala, bylo to pro ní jednodušší. Držela se sice hodně u svojí paničky, ale sem tam se nechala trošku strhnout a vyběhla malinko dopředu zkoumat si terén. Já naopak posléze zkoumala, jak se teleportovat do penzionu, protože se kolem nás furt motala ta buřina. A pochopitelně nejvíc v momentě, kdy jsme se pohybovali kolem vrcholu. Začlo fučet, rozpršelo se a bouřilo to za

zády. Uklidnila jsem se, až když definitivně odtáhla do kšá.

To zrovna myslím Brtník našel ten krásný hříbek. Praváček. Teda nebyl tam sám, společnost mu tam dělali dva další obří hříbky, leč ty už bylo lepší nechat na místě. Tenhle klučina byl ale výstavní kusan a tak šel s námi.

Zmokli jsme, ale hlavně, že už dobouřilo

To už se cesta svažovala dolů a i buřina přestala strašit, takže parádička. Dole byl krásný pohádkový les. Takový ten, kde úplně čekáte, že potkáte Marušku z pohádky Sůl nad zlato. Taky tomuhle typu lesa proto říkám už dlouhý léta “Maruško” ? . Podle scénky ve který babička kořenářka volá milou Marušku k návratu.

Maruško00000

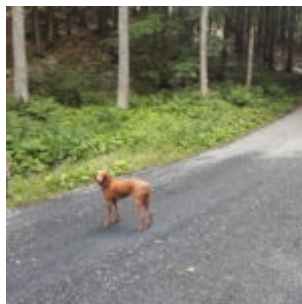

Tu jsme teda nepotkali, zato jsme o kousek dál narazili na hotel Pod Kyčmolem, kde jsme se usadili k zasloužený odměně v podobě pozdního oběda. Velmi dobrýho oběda, kdy já si dala zabíjačkovej gulášek a ostatní smažený tvarůžky. A k tomu místní pivíčko, který si tam vyrábějí. Mňam to bylo. Stejně jako ta česnekačka, kterou v Beskydech všude moc dobrou dělají. Kulisu nám tam dělaly padající stromy, který o kus dál těžili. Což děsně iritovalo Taliprtku. Páč takovej bordel, kdo to kdy viděl, takhle při siestě uprostřed lesa. A Cuprum jí zdatně sekundovala, takže jsme je museli kapek usměrňovat.? . Ale jsou to holky šikovný a daly si říct. Rumíček si myslel svoje a dával hlavně pozor, až něco kápne. Nikoliv z mraků, ale ze stolu. A jasně, že káplo. Však i tatranky s sebou nosíme. Kupodivu, tatrankou nepohrdla ani Cuprum, i když zpočátku byla krapítek zaskočená nabídnutou pochoutkou. Ale tatranky k výletům prostě patří. Takže ji taky pak spokojeně schroupala.

No a pak už jsme sešli úplně dolů k silnici a po ní dopochodovali k penzionu.

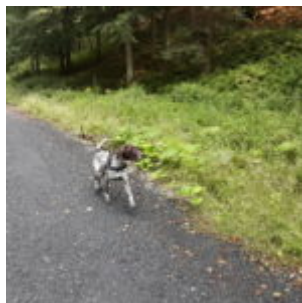
Tali maže napřed

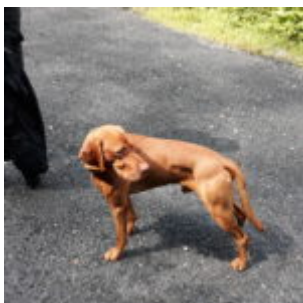
Kam furt tak lítá?

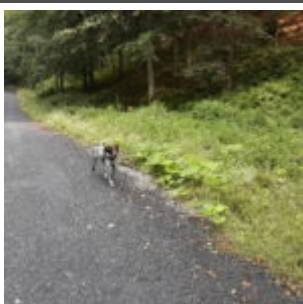
Já ti nevím Cuprumko.

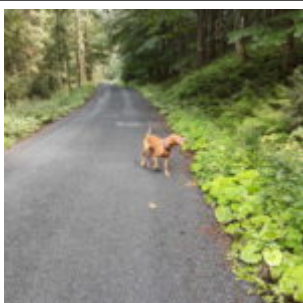
Co děláte, dyk se vracím, ne?

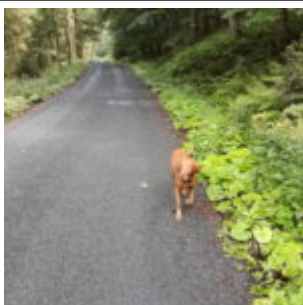
Taliprd něco má?

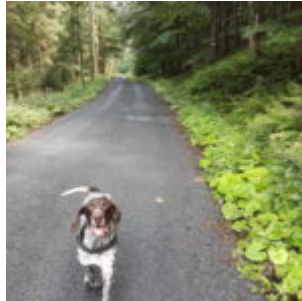
Tak sem to tam prozkoumala.... vzduch je čistej!

Co tam měla?

Nic tam nejni!

Naždáár, gde se couráte?

Akorát na večeri. Byla jsem ráda, že jsme si objednali výbornou pizzu pana domácího, páč jsme byli ještě narvaný od toho nedávnýho oběda a milou pizzu jsme pak mohli sešrotovat později na pokoji ve společnosti vína a.... jak jinak klábosení.

P.S. Jo a milej hříbek byl jako pozornost podniku předán domácím ☐